

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດ ທີ 20 ເມສາ 2025 (4-20-2025)

ໝາຍສຳຄັນຍິ່ງໃຫຍ່ສູງສຸດ

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ການຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູເຮັດໃຫ້ຊີວິດມີຮັນດອນເປັນໄປໄດ້.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ໃນຄຳປາສັຍທີ່ມີຊື່ວ່າ "ຫຼາຍກວ່າຕລົກ," ນັກສະແດງຕລົກ ຄຣິສະຕຽນ ໄມໂກ ຈູເນັງ (Christian Michael Jr.) ປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບການຊອກຫາຈຸດປະສົງຂອງລາວໃນຖານະນັກຕລົກ. ລາວເວົ້າວ່າ ມີສອງສ່ວນທີ່ ຈະເລົ່າເຮື່ອງຕລົກ. ມີການຕັ້ງຄ່າ, ເຊິ່ງເປັນເຮື່ອງຕລົກທີ່ດຶງດູດເຈົ້າເຂົ້າມາ, ແລະມັນຍັງບໍ່ສຳເລັດ. ສ່ວນຕໍ່ໄປແມ່ນບ່ອນທີ່ຈຸດສຳຄັນເຂົ້າມາ. ມັນເປັນສ່ວນສຸດທ້າຍຂອງການຕລົກທີ່ຈະສົ່ງໃຫ້ຈຸດປະສົງຂອງການຕລົກໄດ້. ລາວເວົ້າວ່າໃນເຮື່ອງຕລົກ, ຫຼາຍຄົນໄດ້ສຸມໃສ່ການຕັ້ງເຮື່ອງຕລົກຫຼາຍເກີນໄປແທນທີ່ຈະເປັນສາຍເຈາະ. ເຊັ່ນດຽວກັນສາມາດເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດ, ໃນທີ່ພວກເຮົາສຸມໃສ່ຫຼາຍໃນການຕັ້ງຄ່າຂອງຊີວິດ (ໄດ້ຮັບປະລິນຍາອື່ນເພີ່ມ, ໄດ້ຮັບການເລື່ອນຊັ້ນ, ໄດ້ເຮືອນໃໝ່, ຄວາມສັມພັນທີ່ແຕກຕ່າງ) ໂດຍບໍ່ເຄີຍສຸມໃສ່ວ່າເປັນຫຍັງພວກເຮົາເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ. ເປັນເວລາຫຼາຍອາທິດທີ່ຜ່ານມາ, ພວກເຮົາໄດ້ຄົ້ນຄວ້າໝາຍສຳຄັນຂອງພຣະເຢຊູແລະປະກາດວ່າຊົງເປັນໃຜ. ແຕ່ລະຊົນເປັນກ້ອນຂອງຄວາມຈິງທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບພະລັງ, ມະນຸດ, ແລະການເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະເຢຊູ, ທັງໝົດໄດ້ທຸ້ມທ່ຽງວ່າພຣະອົງແມ່ນໃຜ. ແນວໃດກໍຕາມ, ມັນແມ່ນເວລາທີ່ພວກເຮົາມາເຖິງການພື້ນຄືນຊີວິດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບເປັນຈຸດສຳຄັນ, ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າຈຸດປະສົງສູງສຸດແລະໝາຍສຳຄັນສຳລັບວ່າເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງສະເດັດມາ. ໃນພຣະຄຳພີຂອງມື້ນີ້, ພວກເຮົາຈະເຫັນຜູ້ທີ່, ເມື່ອພວກເຂົາຄົ້ນພົບອຸບໂມງຂອງພຣະເຢຊູໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ມີຄວາມເປັນຫ່ວງກັບວັດຖຸສິ່ງຂອງ, ມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນຫຼາຍຂຶ້ນໃນຂະນະນັ້ນ, ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນພຣະເຢຊູຄືນມາຈາກຕາຍໃນທີ່ສຸດ, ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຂໍ້ຄວາມ ແລະຈຸດປະສົງຂອງພວກເຂົາກໍຄົບຖ້ວນສົມບູນ.

ທ່ານຮູ້ຜູ້ໃດທີ່ເລົ່າເຮື່ອງຕລົກໄດ້ດີ?

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ໂຢຮັນ 20:1-2

1. ວັນເກີດສັບດານັ້ນເວລາເຊົ້າຍັງມີຕູ້ ມາຣິອາໄທມັກດາລາໄດ້ມາເຖິງອຸບໂມງ ແລະນາງໄດ້ເຫັນກ້ອນຫີນຖືກຍ້າຍອອກຈາກປາກອຸບໂມງແລ້ວ. 2. ນາງຈຶ່ງແລ່ນໄປຫາຊີໂມນແລະສາວົກຜູ້ອື່ນທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຮັກແພງນັ້ນ ແລ້ວເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, “ເຂົາໄດ້ເອົາສົບຂອງພຣະອາຈານອອກຈາກອຸບໂມງແລ້ວ ແລະພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າເຂົາເອົາໄປໄວ້ທີ່ໃດ”

ພຽງແຕ່ສາມມື້ກ່ອນໜ້ານັ້ນ, ພຣະເຢຊູໄດ້ປະສົບການກັບຄວາມຕາຍທີ່ເຈັບປວດເທິງໄມ້ກາງແຂນ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງສມັກໃຈຍອມຈຳນົນຊີວິດຂອງພຣະອົງສຳລັບບາບຂອງໂລກທັງໝົດ. ສຳລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັນໃນເວລານັ້ນ, ມັນທັງເຈັບປວດແລະໜ້າຈົດຈຳ. ພຣະເມຊີອາ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ຕາຍໄປ. ໃນຕອນເຊົ້າຂອງມື້ທຳອິດຂອງອາທິດ, ນາງມາຣິອາມັກດາລາ ໄດ້ສມັກຈະໄປຫາສົບຂອງພຣະເຢຊູທີ່ອຸບໂມງ, ຕາມປະເພນີຂອງເວລານັ້ນ (ຂໍ້ 1). ແຕ່ເມື່ອພວກເຂົາມາຮອດ, ກ້ອນຫີນໄດ້ຖືກກົງອອກຈາກທາງເຂົ້າຂອງອຸບໂມງ

(ຂໍ້ 2), ແລະສົບຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ຂະນະທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການທີ່ຈະຄິດວ່ານີ້ແມ່ນສັງວອນຂອງຄວາມເຊື່ອສໍາລັບມາຣິອາ, ນາງໄດ້ດື່ມລົມກັບສິ່ງທີ່ນາງເປັນພະຍານ. ຈົນວ່າຮີບດ່ວນ, ນາງໄດ້ໄປແລະລາຍງານສິ່ງທີ່ນາງໄດ້ຄົ້ນພົບ: ສົບຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນອຸບໂມງ, ແລະນາງບໍ່ຮູ້ວ່າມັນໄດ້ຖືກຍ້າຍໄປບ່ອນໃດຫຼືແນວໃດ (ຂໍ້ 2). ຄໍາເຫັນຂອງນາງບາງທີອາດໝາຍເຖິງນາງກໍາລັງຕໍານິຕິຕຽນຊາວໂຣມັນຫຼືຜູ້ນໍາຊາວຢິວທີ່ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການຕາຍຂອງພຣະເຢຊູ. ທັງສອງ ໂຢຮັນ("ຜູ້ທີ່ພຣະເຢຊູຮັກ" [ຂໍ້2]), ແລະເປໂຕໄດ້ຕໍ່ສູ້ເພື່ອເຊື່ອມຕໍ່ຈຸດລະຫວ່າງອຸບມຸງຫວ່າງເປົ້າແລະຄໍາສັນຍາຂອງການຟື້ນຄືນຊີວິດເຊັ່ນດຽວກັນ. ມີຄວາມແຕກຕ່າງເລັກນ້ອຍໃນການຂຽນຂ່າວປະເສີດກ່ຽວກັບການຄົ້ນພົບການຟື້ນຄືນຊີວິດ, ບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ຄົນບໍ່ເຊື່ອໄດ້ເຮັດຫຼວງຫຼາຍ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ໃນການບັນທຶກຂ່າວປະເສີດເຫຼັ້ມອື່ນ, ພວກເຮົາເຫັນວ່າມາຣິອາບໍ່ໄດ້ຢູ່ຄົນດຽວໃນການໄປທົດສົງສົບຂອງພຣະເຢຊູ (ເບິ່ງ ມທ. 28:1; ມຣກ. 16:1; ລກ. 24:1), ການຂຽນຂອງໂຢຮັນບໍ່ລະບຸເຖິງນາງມາຣິອາຜູ້ດຽວ. ນີ້ບໍ່ແມ່ນການປະຖິ້ມຜູ້ຍິງຄົນອື່ນຫຼາຍເທົ່າທີ່ເປັນການຍົກໃຫ້ເຫັນເຮື່ອງຂອງມາຣິອາໃນການຂຽນຂອງໂຢຮັນ. ເມື່ອນາງມາຣິອາລາຍງານກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບພຣະເຢຊູ, ເປໂຕແລະໂຢຮັນໄດ້ແລ່ນໄປຍືນຍັນສິ່ງທີ່ນາງເວົ້າ, ເພາະວ່ານີ້ຈະເປັນຂ່າວທີ່ສໍາຄັນຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ (ໂຢຮັນ 20:3). ແຕ່ລະຄົນມີທັສນະທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງຂ່າວນີ້. ສໍາລັບເປໂຕ, ລາວໄດ້ຢ່າງເຂົ້າໄປໃນອຸບໂມງແລະໄດ້ເຫັນເຄື່ອງນຸ່ງຢູ່ໃນແບບເປັນລະບຽບ (ຂໍ້ 7). ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ໂຢຮັນໄດ້ເບິ່ງເຂົ້າໄປໃນ, ແລະເມື່ອເຫັນອຸບໂມງຫວ່າງເປົ້າ, ລາວເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ຟື້ນຄືນມາແທ້(ຂໍ້ 8), ແຕ່ບໍ່ມີໃຜແນ່ໃຈວ່າມັນເກີດຂຶ້ນໄດ້ແນວໃດແລະພຣະຄໍາພີທັງໝົດໄດ້ກາຍມາຮ່ວມກັນເປັນຈິງ (ຂໍ້ 9). ດ້ວຍຄວາມບໍ່ເຂົ້າໃຈທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ພວກລູກສິດໄດ້ກັບຄືນໄປບ່ອນທີ່ກຸ່ມໄດ້ຊຸມນຸມກັນ (ຂໍ້ 10). ຜ່ານເຫດການແລະການປາກົດຕົວທັງໝົດນີ້, ຄວາມຈິງທີ່ເປັນຈຸດໃຈກາງແລະແຈ້ງໃນບັນດາເຮື່ອງຂອງຂ່າວປະເສີດແມ່ນຫຼຸມຝັ່ງສົບຫວ່າງເປົ້າແທ້ໆ. ການສັ່ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນແລະຍືນຍັນຄໍາທໍານວາຍຫຼາຍຢ່າງກ່ຽວກັບວຽກງານຂອງພຣະອົງໃນການຊົດໃຊ້ຄວາມບາບ. ມັນສໍາເລັດແລ້ວ! ແຕ່ມັນເປັນການຄືນພຣະຊົນທີ່ຍືນເປັນຂໍ້ຄວາມສູນກາງຂອງຄຣິສຕຽນ. ຄວາມຈິງຂອງການຟື້ນຄືນຊີວິດໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າສິລາໃຫຍ່ຂອງຄຣິສຕຽນ. ຂ່າວປະເສີດອັນຄົບຖ້ວນຄື: ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນ, ຖືກຝັງ, ແລະໄດ້ຟື້ນຄືນພຣະຊົນຈາກຫຼຸມຝັ່ງສົບ. ບໍ່ມີລະບົບຂອງສາສນາອື່ນສາມາດແບ່ງປັນຂໍ້ຄວາມນີ້ຫຼືຄວາມຫວັງນີ້. ບໍ່ມີໝາຍສໍາຄັນອື່ນທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍກວ່ານີ້ສໍາລັບບຸກຄົນແລະການເຮັດວຽກຂອງພຣະເຢຊູກວ່າພຣະອົງເອງເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖືກຄຶງແລະຟື້ນຄືນຊີວິດ. ມັນເປັນເຫດການນີ້ທີ່ການປະກາດແລະການປະຕິບັດທັງໝົດຂອງພວກເຮົາແມ່ນອີງໃສ່ເພາະວ່າ, ປາສຈາກຫຼຸມຝັ່ງສົບທີ່ຫວ່າງເປົ້າ, ສິ່ງອື່ນໆຈະຫວ່າງເປົ້າ!

ທ່ານຮູ້ບຸນຄຸນອັນໃດກ່ຽວກັບນາງມາຣິອາມັກດາລາຈາກຂໍ້ຄວາມນີ້?

2. ໂຢຮັນ 20:11-16

11. ຝ່າຍມາຣິອາຍືນຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ນອກອຸບໂມງ ຂະນະທີ່ຍັງຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ນາງໄດ້ກັ້ນຫຼຽວໄປທາງອຸບໂມງ. 12. ແລະນາງໄດ້ເຫັນເທວະດາສອງຕົນນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ເຂົາວາງພຣະສົບຂອງພຣະເຢຊູ ຕົນນຶ່ງຢູ່ເບື້ອງພຣະສຽນ ຕົນນຶ່ງຢູ່ເບື້ອງພຣະບາດ. 13. ເທວະດາທັງສອງນັ້ນໄດ້ຖາມນາງວ່າ, “ນາງເອີຍ, ເຈົ້າຮ້ອງໄຫ້ເຮັດຫຍັງ?” ນາງຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ເພາະເຂົາໄດ້ເອົາສົບພຣະອາຈານຂອງຂ້ານ້ອຍໄປແລ້ວ ແລະຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າເຂົາເອົາໄປວາງໄວ້ທີ່ໃດ?” 14. ເມື່ອເວົ້າດັ່ງນັ້ນແລ້ວນາງໄດ້ຫຼຽວຫຼັງມາເຫັນພຣະເຢຊູຢືນຢູ່ ແຕ່ບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ນອົງພຣະເຢຊູ. 15. ພຣະເຢຊູຊົງຖາມນາງວ່າ, “ນາງເອີຍ, ເຈົ້າຮ້ອງໄຫ້ເຮັດຫຍັງ ເຈົ້າຊອກຫາໃຜ?” ນາງຄິດວ່າແມ່ນຄົນເຝົ້າສວນຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຖ້າແມ່ນທ່ານໄດ້ເອົາສົບທ່ານໄປ ຂໍບອກຂ້ານ້ອຍວ່າທ່ານໄດ້ເອົາໄປວາງໄວ້ທີ່ໃດ ແລະຂ້ານ້ອຍຈະໄປຍົກເອົາເສັ້ງ.” 16. ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບນາງວ່າ, “ມາຣິອາເອີຍ” ມາຣິອາກໍຕ່າວໜ້າມາທູນພຣະອົງເປັນພາສາເຮັບເຮືວ່າ, “ຮັບໂບນີ” (ທີ່ແປວ່າ “ພຣະອາຈານເອີຍ”).

ຫຼັງຈາກພວກສາວິກອອກໄປ, ນາງມາຣິໂດຍືນຢູ່ທີ່ອຸບມຸງຢ່າງສັບສົນແລະຮ້ອງໄຫ້ຍ້ອນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ (ຂໍ້ 11), ສ່ວນຫຼາຍອາດຈະພະຍາຍາມຊອກຫາເຫດຜົນ. ພາສາດັ່ງກ່າວຈະເປັນແບບດຽວກັນກັບການສະແດງອອກຂອງຄວາມໂສກເສົ້າຕໍ່ການສູນເສັງຄົນທີ່ຮັກ, ດັ່ງ

ທີ່ສະແດງກ່ອນໜ້ານີ້ໃນພຣະສັນຍາໃໝ່. ໃນບາງທາງ, ນາງມາຣີອາອາດຮ້ອງໄທ້ເພາະນາງບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຄວາມຮັກຄັ້ງສຸດທ້າຍ ທີ່ມີພຣະອາຈານຂອງນາງ-ໃນການດູແລພຣະກາຍຂອງພຣະເຢຊູ. ການບໍ່ໄດ້ກຽມຮ່າງກາຍເພື່ອຝັງສົບເປັນສິ່ງສຳຄັນໃນແນວຄິດ ຂອງຊາວຍິວ. ເມື່ອເບິ່ງເຂົ້າໄປໃນອຸບໂມງ, ນາງມາຣີອາໄດ້ເຫັນທູດສວັນສອງອົງນັ່ງຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງສະເພາະ (ຂໍ້ 12). ຂະນະທີ່ມີການ ປາກົດຕົວຂອງເທວະດາກໍໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນແຕ່ລະສະບັບຂອງຂ່າວປະເສີດ, ຂໍ້ຄວາມແລະຂໍ້ປົກຄອງຈະແຕກຕ່າງກັນສຸດແລ້ວແຕ່ຜູ້ ຊົມ. ສຳລັບເຮືອງຂອງມາຣີອາ, ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ສອບຖາມວ່າເປັນຫຍັງນາງຈຶ່ງຮ້ອງໄທ້ (ຂໍ້ 13). ໃນຂ່າວປະເສີດເຫຼັ້ມອື່ນໆ, ມັນ ແມ່ນທູດສວັນທີ່ປະກາດຂ່າວທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, “ພຣະອົງບໍ່ປະທັບຢູ່ທີ່ນີ້, ເພາະຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາ” (ມັດທາຍ 28:6; ເບິ່ງ ມາຣະໂກ 16:6; ລູກາ 24:6). ຄຳຖະແຫຼງນີ້ໄດ້ກາຍເປັນຂໍ້ຄວາມຫຼັກສຳລັບຄຣິສຕະຈັກ, ແລະແມ່ນແຕ່ປໂຍກທີ່ຈະຖືກແບ່ງປັນໃນ ບັນດາຜູ້ເຊື່ອຖືຕອດຍຸກສະໄໝດ້ວຍການຕອບສະໜອງວ່າ, “ພຣະອົງຊົງເປັນຄົນມາແທ້ໆ!” ດ້ວຍຄວາມກ້າຫານໃນການປາກົດຕົວຂອງ ທູດສວັນ, ນາງມາຣີອາກໍສືບຕໍ່ສອບສວນວ່າມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນກັບພຣະເຢຊູ. ແລ້ວນາງກໍໄດ້ສັງເກດເຫັນຄົນທີ່ຢືນຢູ່ທາງຫຼັງຂອງນາງ (ໂຢຮັນ 20:14). ພວກເຮົາໄດ້ຮັບພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຢຊູໃນເວລານີ້, ແຕ່ນາງມາຣີຍັງບໍ່ຮູ້ວ່ານັ້ນແມ່ນພຣະອົງ. ພຣະເຢຊູຖາມ ຄຳຖາມແບບດຽວກັບທູດສວັນຖາມວ່າເປັນຫຍັງນາງຈຶ່ງຮ້ອງໄທ້, ແຕ່ເທື່ອນີ້ພຣະເຢຊູໄດ້ເພີ່ມຄຳຖາມອີກວ່າ “ເຈົ້າຊອກຫາໃຜ?” (ຂໍ້ 15) ນາງມາຣີອາຈະຕ້ອງໄດ້ຄາດເດົາວ່ານາງໄດ້ພົບເຫັນຜູ້ຮ້າຍຂອງອາຊະຍາກຳ: “ການສົມມຸດເອົາວ່າລາວຄົງເປັນຄົນເຮັດສວນ” (ຂໍ້ 15). ແຕ່ນາງມາຣີອາໄດ້ຂັ້ນອາສາ, ໂດຍກ່າວວ່ານາງຈະໄປຮັບເອົາສົບຖ້າທາກພຣະອົງຈະບອກວ່າສົບນັ້ນຢູ່ໃສ. ມັນຄືກັບວ່າ ນາງມາຣີອາເວົ້າ, “ຂ້ອຍຈະບໍ່ລາຍງານອາຊະຍາກຳຂອງເຈົ້າຖ້າທ່ານພຽງແຕ່ບອກຂ້ອຍວ່າເຈົ້າວາງສົບຂອງພຣະອົງໄວ້ຢູ່ໃສ.” ຫຼັງ ຈາກນັ້ນ, ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຊື່ຂອງນາງ, “ມາຣີອາເອີຍ” (ຂໍ້ 16). ນາງເຄີຍໄດ້ຍິນພຣະອົງກ່າວຊື່ຂອງນາງມາກ່ອນດ້ວຍນ້ຳສຽງເທົ່າ ກັນແຫ່ງຄວາມເມດຕາສົງສານແລະຄວາມເຂົ້າໃຈ. ນີ້ແມ່ນເພື່ອນເວົ້າກັບໝູ່ເພື່ອນ, ແລະໃນການໂຕ້ຕອບຂອງນາງແມ່ນລູກສິດເວົ້າ ກັບຄູອາຈານຂອງນາງ: “ພຣະອາຈານ” (Rabboni!) (ຂໍ້ 16). ນີ້ແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງນາງ! ໃນຂະນະນີ້, ຄວາມໂສກເສົ້າຂອງ ມາຣີອາໄດ້ຫັນໄປສູ່ຄວາມສຸກ. ມັນແມ່ນຄວາມສຸກທີ່ຢາກໂອບກອດພຣະອົງແລະຄວາມສຸກທີ່ໄດ້ເຫັນແລະຮູ້ວ່າພຣະອົງຊົງພຣະຊົນຢູ່. ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັນຍາໄວ້ໄດ້ກາຍເປັນຈິງ. ພຣະເຢຊູແມ່ນແທ້ຈິງແລະເປັນພຣະຄຣິດທີ່ໄດ້ຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ພຣະບຸດຂອງພຣະ ເຈົ້າ! ມັນບໍ່ໄດ້ພາດຈາກການສັງເກດເຫັນວ່າຄົນທຳອິດທີ່ເຫັນແລະເຊື່ອໃນການຟື້ນຄືນຊີວິດແມ່ນຜູ້ຍິງ, ຊຶ່ງເປັນປວັດສາດ. ນັບແຕ່ເວ ລານີ້ໄປທີ່ການຍືນຍັນຢ່າງແຂງແຮງຂອງການເປັນພະຍານຂອງນາງມາຣີອາ (ແລະຜູ້ຍິງໃນອະນາຄົດ) ເຖິງການຟື້ນຄືນຊີວິດທີ່ໄດ້ເລີ່ມ ຖືກຍອມຮັບ. ອຸປະສັກຂອງການເປັນຜູ້ຍິງໃນລະບົບຂອງຊາວຍິວຈະເລີ່ມຫຼຸດລົງໃນບັນດາຊາວຄຣິສະຕຽນ. ພະຍານຂອງນາງມາຣີອາ ຈະຖືກຮັບເອົາຈາກຫຼາຍຄົນໃນບໍ່ຊ້ານີ້. ນາງຮູ້ສິ່ງທີ່ນາງໄດ້ເຫັນແລະສາມາດເປັນພະຍານເຖິງການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູ. ນີ້ກໍເປັນ ອີກບ່ອນນຶ່ງທີ່ຢືນຍັນເຖິງສະຖານທີ່ພິເສດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ຍິງໃນຕອດປວັດສາດຂອງຄຣິສຕະຈັກ, ຄືກັນກັບທີ່ພຣະເຢຊູ ໄດ້ເອົາແບບຢ່າງຕອດການປະຕິບັດພາລະກິດກິດຂອງພຣະອົງ.

ທ່ານຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າພຣະເຢຊູມີຊີວິດຢູ່?

3. ໂຢຮັນ 20:17-18

17. ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, “ຢ່າຊູ່ໜ່ວງດົງເຮົາ, ເພາະເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນເມືອຫາພຣະບິດາຂອງເຮົາ. ແຕ່ຈົ່ງໄປຫາພວກພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາ ແລະບອກພວກເຂົາວ່າ “ເຮົາກຳລັງຈະຂຶ້ນເມືອຫາພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແລະພຣະບິດາຂອງພວກທ່ານ, ຈະເມືອຫາພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ.” 18. ນາງມາຣີອາມັກດາລາຈຶ່ງໄປບອກຂ່າວນີ້ກັບພວກສາວົກວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລ້ວ” ແລະໄດ້ບອກເຂົາວ່າພຣະອົງຊົງກ່າວຄຳເຫຼົ່ານີ້ແກ່ຕົນ.

ເມື່ອນາງມາຣີອາຮູ້ວ່າຄົນສວນນັ້ນແມ່ນພຣະເຢຊູ, ນາງໄດ້ເອື້ອມອອກໄປກອດພຣະອົງດ້ວຍຄວາມສຸກ. ພຣະເຢຊູບອກນາງວ່າ, “ຢ່າ ຊູ່ໜ່ວງດົງເຮົາ” (ຂໍ້ 17), ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຈະກ່າວໂທດຕໍ່ນາງຫຼືການປະຕິເສດຂອງການສຳພັດໃນເວລານີ້. ແທນທີ່ຈະ, ມັນເບິ່ງ

ຄືວ່າເປັນການຖະແຫຼງຫຼາຍເພື່ອທັນທິດທາງຂອງນາງໄປສູ່ສິ່ງທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ເກີດຂຶ້ນຫຼາຍທີ່ສຸດໃນເວລານີ້. ເອກະລັກຂອງຊ່ວງເວລານີ້ຄືນາງມາຮືອາບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງເປັນທູດຄົນທຳອິດທີ່ພຣະເຢຊູຊົງສົ່ງມາເພື່ອປະກາດຂ່າວດີແກ່ພວກສາວົກ (ຂໍ້ 17). ມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ຈະສັງເກດກ່ຽວກັບການຕອບສະໜອງຂອງນາງມາຮືອາໃນຂໍ້ທີ 18:

- **ນາງມາຮືອາໄດ້ໄປປະກາດການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູແກ່ພວກສາວົກ.** ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະເບິ່ງວ່າມາຮືອາບໍ່ໄດ້ທັນປ່ຽນໃນການເຊື່ອຟັງຂອງນາງໃນປະຈຸບັນນີ້. ນາງບໍ່ໄດ້ລໍຖ້າຈົນກ່ວາມີເວລາທີ່ເໝາະສົມທີ່ຈະແບ່ງປັນເທົ່ານັ້ນ. ນາງໄດ້ໄປຫາພວກສາວົກໃນທັນທີ ແລະໄດ້ປະກາດຂ່າວດີ.
- **ມາຮືອາແບ່ງປັນຂໍ້ຄວາມງ່າຍໆ, "ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ!" (ຂໍ້ 18).** ນາງມີຂ່າວທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດແລະຫຼັກຖານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ຈະປະກາດ. ໃນຂະນະທີ່ບາງຄົນສົງສັຍຂໍ້ຄວາມຂອງນາງ ແລະແມ່ນແຕ່ຕ້ອງການຫຼັກຖານ, ເຮົາຄວນເຫັນວ່າຂໍ້ຄວາມດຽວກັນນີ້ເປັນຄວາມຈິງໃນທຸກມື້ນີ້: ພຣະອົງຊົງພຣະຊົນຢູ່!
- **ມາຮືອາບໍ່ໄດ້ເພີ່ມຫຼືຕັດຈາກຂໍ້ຄວາມຂອງພຣະເຢຊູ, ຍ້ອນວ່ານາງ "ບອກພວກເຂົາໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເວົ້າກັບນາງ" (ຂໍ້ 18).** ນາງມາຮືອາບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຖອຍຄຳຂອງພຣະເຢຊູເປັນຂອງຕົນເອງຫຼືປ່ຽນແປງໃນທາງໃດທາງໜຶ່ງ. ນາງພຽງແຕ່ແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ນາງ. ເຮົາສາມາດເຫັນໄດ້ວ່າການແບ່ງປັນຂໍ້ຄວາມທີ່ແຈ່ມແຈ້ງແລະລຽບງ່າຍໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ໂດຍຄຣິສຕະຈັກເພື່ອເຜີຍແຜ່ຂ່າວປະເສີດນັບແຕ່ມື້ນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ.

ມີວິທີໃດແດ່ທີ່ເຮົາສາມາດປະກາດຂ່າວດີຂອງພຣະເຢຊູກັບຄົນອື່ນ?

ພຣະເຢຊູໄດ້ຟື້ນຄືນມາສາມມື້ຫຼັງຈາກການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ. ອຸບມຸງຫວ່າງເປົ້າສະແດງໃຫ້ເຮົາຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູມີຊີວິດຢູ່. ຈຸດປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າສຳເລັດເປັນຈິງໃນການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູ. ພຣະອົງໄດ້ເອົາຊະນະຄວາມບາບແລະຄວາມຕາຍ.

ເຮົາໄດ້ບົດຮຽນຫຍັງແດ່ຈາກໝາຍສຳຄັນອັນສູງສຸດນີ້ຈາກພຣະເຢຊູ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູເຮັດໃຫ້ຊີວິດມີລັດດອນເປັນໄປໄດ້. ເລືອກໜຶ່ງໃນການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ໄປນີ້:

- **ເຊື່ອມຕໍ່.** ໃຊ້ເວລາບາງສ່ວນກັບສອງສາມຄົນຈາກກຸ່ມ ການສະຫ້ອນກ່ຽວກັບສິ່ງກົດຂວາງທັງໝົດທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ບົດລົງເພື່ອວ່າທ່ານຈະໄດ້ຍືນຂໍ້ຄວາມຂອງຂ່າວປະເສີດ. ພິຈາລະນາອຸປະສັກທີ່ຍັງມີຢູ່ໃນມື້ນີ້ສຳລັບຄົນ, ແລະວິທີທີ່ທ່ານສາມາດເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການເອົາຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດເຫຼົ່ານັ້ນລົງ.
- **ໄປ.** ອ່ານຂໍ້ຄວາມຂອງນາງມາຮືອາຕໍ່ພວກສາວົກ. (ເບິ່ງໂຢຮັນ 20:17–18.) ໃຊ້ເວລາຈັກໜ້ອຍເພື່ອຂຽນຫຼືຈົ່ງຈຳວິທີການແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດ. ເລີ່ມຕົ້ນອະທິຖານກ່ຽວກັບຄົນທີ່ທ່ານສາມາດແບ່ງປັນຂໍ້ຄວາມນີ້ໃນອາທິດນີ້.
- **ນະມັສການ.** ໃຊ້ເວລາຄາວໜຶ່ງເພື່ອອ່ານຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູໃນພຣະສັນຍາເດີມແລະໝາຍສຳຄັນທີ່ຊີ້ບອກເຖິງພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໃຫ້ສຳເລັດສົມບູນ. ພຣະຄຳພິສະບັບສຶກສາທີ່ດີແມ່ນບ່ອນທີ່ດີທີ່ຈະເລີ່ມຕົ້ນ. ໃຊ້ເວລາໃນສ່ວນຕົວນະມັສການສຳລັບວ່າພຣະເຢຊູຄືຜູ້ໃດ.

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA